

ОПЛАДНИЦКА ПУТА

БРОЈ 160

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

Бригадирски тунел

Код Маглаја се гради систем «Сикола». То су четири тунела укупне дужине 960 метара. Бригадирски пробијају један који је назван бригадирским тунелом, а граде га изабрани градитељи из Насеља у Добоју. Бригадирски тунел биће готов најкасније до краја овог мјесеца. Дужина му је 60 метара, а да би га бри-

гадир пробили, биће потребно да из утробе тунела, након стављања оплате, избаце око пет хиљада кубика земље.

Наша фотографија приказује детаљ са мјеста будућег бригадирског тунела.

(П. Д.)

СА УДАРНОМ НА БИСТРИЧАКУ

Градители и на прстима

◆ Радници ГП «Босне» са Ударном бригадом из Насеља Немила напали Бистричак са четири стране ◆ Овај тунел спада у ред менаних са растреситом земљом подложном клизању због чега се ради опрезно и на прстима

НЕМИЛА, 8. СЕПТЕМБРА — Вријеме око пола ноћи. Небо као да ће се спустити на земљу. Киша пада. Трасерски «фино» поскакује. Са Луго-пута Добој — Зеница скренусмо према Бистричаку, радничком одмаралишту зеничке Жељезаре. На путу нигдје живе душе. Зоран Кусмук вози опрезно. Објашњава, све ово што видиш на лијевој страни нова је траса. Иза једног благог завоја пред очима нам блесну свјетло. Стигли смо, полуслужбено, саопшти Кусмук.

Други на листи најтежих изазова

Уђосмо у први отвор. Попесмо се на врх тунела. Људи — као приковани уз плафоне тунела, нису нас ни примјетили. Копају цантиметар по цантиметар земље. Док једни копају, други стављају подграду. Трасер Кусмук виче: «Има ли овдје бригадира?». За који часак, иза даски које су формирале зид, појави се старији човјек. Ја сам Бранко Илијевски, бригадир ОРБ «Кузма Јусуфовски Питу» из Прилепа. Започесмо разговор са овим 43-годишњаком, радником Тутунског комбината. Да ли је напорно радити као увод у разговор, упитасмо Бранка? — Не, ни говора. Овдје је лакше него на траси истоварати туцаник. Ово ми је први пут да учествујем на једној радној акцији. Утисци, бар за сада су неописиви. Импресиониран сам оним што сам за ово кратко вријеме видио и доживио. Такав однос према раду, другарство, може се само пожељети.

Тунел Бистричак је други са списка најтежих изазова на траси од Бегова Хана до Јелине. Дуг је 154 метра, али је због конфигурације гла врашки тежак. Док у Врандуку свакодневно грме mine и механизација, у Бистричку се ради на прстима. То је и разлог што су градитељи одлучили да овај тунел нападају са четири стране.

— Не, није уопште тешко. Радимо опрезно. У томе нам помажу радници ГП «Босна». Тунел ће бити завршен на вријеме. Он мора бити савладан — кажу Остоја Барач, гимназијалац и Тодор Вучић, трговачки помоћник из ОРБ «Саво Вујиновић Жућо» из Српца, које смо затекли у средњем улазу у тунел.

Упоредо са пробијањем и бетонирање

Незир Демировић из Бановића је један од добровољаца Ударне бригаде. По занимању је рудар — копач. Овдје под земљом је сигуран као и на површини јер већ 15 година из утробе земље вади «црно злато» у бановићким рудницима. Отац је троје дјеце која су остала код куће, а он ето одлучио да пође на Акцију, и како каже, није се покајао.

— Пашће Бистричак. Ту дилеме нема, каже овај искусни делија. Пеносан сам што су ми пружили прилику да и ја дам свој допринос изградњи пруге. Ако када будем путовао возом овим шинама, а путоваћу, трасу на којој сам радио, цијелу ћу престајати.

Тунел Бистричак спада у ред меканих тунела. Од старог тунела дијели га само 12 метара. Овдје је земљиште растресито и подложно клизању. Зато треба радити опрезно — центиметар по цантиметар, на прстима.

Тунел Бистричак можемо и морамо завршити на вријеме, ријечи су Петра Остојића, једног од најискуснијих радника за тунеле у ГП «Босни». Због специфичности терена у овом тунелу, упоредо са пробијањем, постављамо бетонски свод и темељ за доњи строј. Тунел смо напали са четири стране. У овом послу од велике користи су нам бригадир који су свој дио задатка схватили на најбољи могући начин.

Бригадир из Насеља Немила у тунелу раде у три смјене. Велики број њих жељели су да уграде дио себе у овај тунел, остали су без «визе» јер је мјеста било за само њих 60.

М. Б.

Bitka i sa nevremenom

S pjesmom protiv kiše

Mrštilo se nebo, brigadiri u stroju kreću na nasipe Bosne, istovar vagona, u kanale, tunele i na mostove ◇ Može i protiv kiše, pokazaće to i učinci

ŽEPČE, 8. SEPTEMBRA — Kiša kao iz kabla na uranku dočekala brigadire. Mršti se nebo, ne da na trasu. Vozovi, ipak, zovu. I brigadiri u stroju idu. S pjesmom protiv kiše. Na nasipe Bosne, na istovar tucanika za kolosijek, u rovove kanala:

Mora se, poslovi čekaju.

Novosadani i Živinčani zajedno — istovaraju nekoliko desetina vagona tucanika za gornji stroj, za nove kilometre kolosijeka.

— Izdržaćemo — veli komandant »Konjuha« Osmo Fočaković — a valjda će i kiša prestati. Ako i ne bude tako, ne mari. Prebacićemo i današnju normu.

Sarajevska brigada »Pet mladih« dolazi na Željezničku stanicu u Žepče. Njihov današnji zadatak: iskop kanala za kablove, a kako protiv kiše, a kako protiv vode koja zatrpava ono što je već iskopano? Izvođač radova »Elpos« otkazuje današnji rad brigadirima.

— Ništa, nadoknađićemo to sutra, dvostrukim udarništvom, govore brigadiri.

»Heroji Romanije« planiraju tucanik, jedan od posljednjih zahvata pred svima drago, postavljanje šina. Kiša otežava, ali ne sprečava. I danas se mora pripremiti 850 metara trase za postavljanje kolosijeka.

Kiša počinje samo da rominje po Čačani nešto kasnije od uobičajenog radnog vremena odlaze na ugradivanje betona.

S rokovima se ne smije čekati, pogotovo na mostovima.

— Tako je to sa mostovima — šale se Osječani koji se dobrovoljno prihvataju zadatak da u večerašnjoj, trećoj smjeni pomognu mostograditeljima. Možemo i mi ubrzati poslove, neka se što prije završi...

I evo, nebo se smilovalo, pa u poslije osam sati sunce pojavilo. Sreća, pa brigadiri i ne mare, ni za kišu, ni za sunce, osim za svoje dnevne učinke, neovisne od vremenskih prilika.

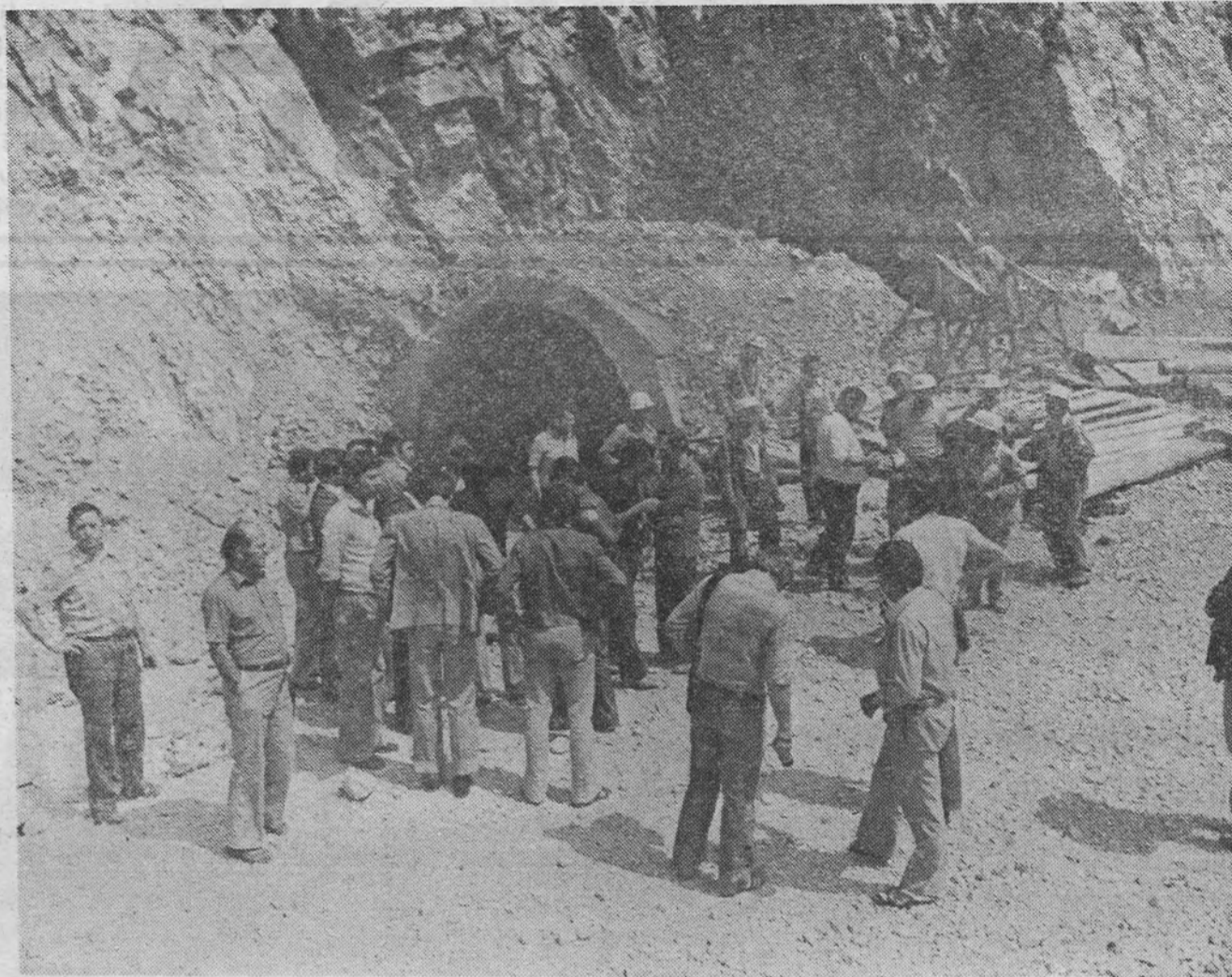
Pokazaće to i večerašnji izvještaji o prebačenim normama.

N. ZUJO

Razmjena brigadira

ZAVIDOVIĆI, 8. SEPTEMBRA — O drugarstvu i prijateljstvu među brigadirima i brigadama govori i razmjena brigadira. Ovu brigadirsku tradiciju u šestoj smjeni Naselja Zavidovići nastavile su brigade »Filip Kljajić Fića« iz Zvornika i »13. proleterska Rade Končar« iz Zagrebačke armijske oblasti. Već drugi dan sa mladim vojnicima radi 50 Zvorničana, a sa njihovom brigadom isto toliko vojnika. Brigade su kompletne, pa i rezultati ne izostaju. Prebacuju se norme kao od šale. Tako je prvog zajedničkog radnog dana u blizini Maglaja za dva sata istovareno i planirano 405 kubika šljunka.

I. K.

Trbuk jedan je probijen 10. avgusta, ali je to samo kraj prvog dijela posla — na redu je proširenje, betoniranje i ugrađivanje trase — kolosijeka

RAPORT SA TRBUKA

Stijene podrhtavaju

Gotovo polovina tunela dovedena u ravninu na koju treba da se postavlja drugi kolosijek ◇ Poslije eksplozije brigadiri odvaljuju kamenje koje je izdržalo detonaciju

DOBOJ, 8. SEPTEMBRA — Trbuk je probijen još 10. avgusta, ali je to bio samo kraj prvog dijela posla. Trebalo je proširiti otvor u brdu. I danas, gotovo mjesec dana poslije proboja, podrhtavaju zidovi novog tunela od urlika moćnih kompresorskih mašina. Mine i dalje nesmetanom žestinom razaraju stijene koje su se ispriječile graditeljima na putu do konačne pobjede.

Gotovo polovina tunela je dovedena u ravninu na koju treba da se postavlja drugi kolosijek. U drugoj smjeni smo zatekli brigadire ORB »Alme Vivoda« iz Kopriva koji su uz pomoć radnika kompresorima prodirali u dubinu stijena. Prave se otvori za mine. Mnogi od njih drže po prvi put kompresore u rukama, ali ih to ne plaši. Midho Osmančević, Darda Rudež, Zoran Damić, Hikmet Mahić, Uzeir Sejdinović, Marko Rončević, na smjenu uzimaju kompresor. Svi kažu da nije teško. Smeta im pomalo zaglušujuća buka. Zvuk kompresora se odbija od betonskih zidova tunela, udara o zemlju, ponovo se sudara sa betonskim stubovima, ne zna čovjek odakle dolazi.

Iako u tunelu vlada neizdrživa buka, ovaj dio brigade je zaštićen od kiše koja neprekidno lije. Drugi dio brigade se nalazi nekoliko stotina metara naprijed — kod drugog tunela — Gradić. Vuče se teška magla, kiša se u potocima sliva niz stijene koje su se ispriječile drugom kolosijeku. Da bi se prošlo mora se i ta prepreka otkloniti. Kako kiša neprekidno pada, brigadiri su sa majstorom Alijom Jupićem danas izbušili »samo« 25 otvora, dužine tri metra u stijeni. Svakog dana između 9 i 13 sati dolinu Bosne potresaju eksplozije. Poslije toga na

stijene se penju brigadiri da bi škarpirali stijenu. Privezani za još pokoji »preživjeli« panj oni lebde nad provalijom. U takvom položaju čuskijama odvaljuju kamenje koje je izdržalo nalet eksplozije. Teško je po ovom vremenu raditi takav posao. Ne pomažu ni šljem, ni druga oprema, ljudi prokisnu do gole kože. Kad udu u autobus cijede majice.

Majstor Alija Jupić kaže:

— Pogledajte kako rade po kiši. Moram ih tjerati cdozgo. S njima ču- da pravim. Kada je lijepo vrijeme, uradimo dvostruko više.

Za brigadire ORB »Alme Vivoda« završava se još jedan radni dan. Zna se kako — pjesmom.

Smiljan NJAGUL

Jabuke i kafa na radilištu

ZAVIDOVIĆI, 8. SEPTEMBRA — Brigadiri iz Zrenjanina, koji u šestoj smjeni rade i žive u Naselju Zavidovići, a prugu grade od Maglaja do ovog gostoljubivog gradića, uvjerali su se šta znači ljubaznost i gostoprimstvo stanovnika pored čijih kuća raste novi kolosijek. Dok su kopali kanal u blizini Željezničke stanice Zavidovići nisu ni slutili da će uskoro biti posluženi jabukama i kafom. Kao i oni, radila je Ulfeta Sirovac brigadirka sa pruge Samac Sarajevo iz 1947. godine sa svojim sinom Seadom, takođe akćijašem sa Kozare i Sutjeske. Ulfeta je kuvala kafu za 100 brigadira, a Sead je brao jabuke. I sa jednim i drugim poklonom brigadiri su bili posluženi. To što su oni pojele i popili nije najvažnije. Najznačajnije je gostoprimstvo na koje oni nailaze radeći u dolini Bosne i koje ne zaboravljaju.

I. K.

Raste učinak

ŽEPČE, 8. SEPTEMBRA — Kako odmiče rad u septembarskoj smjeni, brigadiri i brigadirke Naselja Žepče postižu sve bolje rezultate. Tako je, na primjer, jučerašnji prosječno ostvareni učinak svih brigada iznosio 204,41 odsto. Normu su najviše prebacili ORB »Konjuh« (267 odsto), »Pet mladih« (225), i »Veljko Vlahović« (224).

Desetak brigadira iz ORB »Maksim Kujundžić« iz Konjice postigli su u sinočnoj, trećoj smjeni doradašnji rekord ove smjene. Oni su normu prebacili tačno za četiri puta.

N. Ž.

ЗАПИС О ВЕСЕЛИМ ЛИВЊАЦИМА

Прокисли, али насмијани

На једном вагону пет дјечана, сами са лопатама, руше туцаник и пјевају $\diamond$ Све да гори, мора да се ради, ко не може — може да каже, али ко би још то рекао

ДОВОЈ, 8. СЕПТЕМБРА — Киша је лила као да се небо отворило. Тек се разданило, а већ је девет сати. На траси, у строју, ливањска »10. октобар«. Чека воз са шљунком и туцаником.

— Зар по овом невремену — питамо трасера Фетаха Талића?

— Све да гори, мора да се ради, каже ударник са Сутјеске и Козаре. — Ко не може, може да каже, али нико не жели да стоји по страни.

Воз стиже, киша бије све јаче. За трен бригадири отворише ва-

гон. Осу се шљунак, проломи се пјесма.

— Иде, наступа, не боји се рада, »10. октобар, ударна бригада.« И заиста, раде — ударнички. На једном вагону пет дјечана, Сами, са лопатама. Руше туцаник прокисли, а насмијани.

Одликаш Игор Римац, 13-годишњак као и његови другари Ненад Ђулум, Кармен Ђонлагић, Самир Лалић и Мирко Ждеро баца туцаник као да му је тридесет.

— Морам да признам да није лако. Ова група нас младих није

каква снага, али има воље, са друговима се добро ради.

— Зашто си дошао на Акцију, Игоре?

— Хоћу мало да ојачам.

— Само због тога?

— Не само због тога. Чуо сам да на Акцији влада велико другарство, да се ту показује колико се домовина воли. Зато сам дошао.

— Има ли жуљева?

— Још су тврди...

Самир Лалић је већ поскочио. Зашто баш све Игор да говори.

— Ја нисам, вели, очекивао да ће бити све овако. Чак сам и ове бараке замишљао другачије. Одушевљен сам, Једино, љут сам што нас мало запостављају у Бригади. Сви нас нешто жале. А ми можемо као и они. Баш овим вагоном хоћемо да докажемо како и у овим младим рукама има снаге за пругу и домовину.

Врпољи се и Ненад Ђулум. И он би нешто да каже:

— Одушевљен сам другарством,

одлучношћу на траси. Видите, ми не радимо за паре, радимо за домовину са великом љубављу. Ништа ми не смета. Мало у почетку рано устајање, али и то сам брзо прегрмио.

Мирко Ждеро је »за главу« надвисио своје вршњаке. Да ли је за толико и јачи?

— Сви радимо колико можемо. дајемо и више од себе, јер је заиста частан задатак градити ову пругу. Ни киша нам не смета, пјесма подстиче рад. Нисам вјеровао да је све овако лијепо, остаће незаборавно.

Ненад се опет пробија у прве редове. Мало жмирка, Игор додаје:

— То је због оне мале Карменке, загледао се човек.

У рекордан учинак од 377,29 одсто уградиле су и својих 15 кубика. Довољно за понос и пркос.

Бранко ТОМИЋ

НИ ЈУЧЕР СЕ НА СИКОЛУ НИЈЕ МОГЛО

Бригаде, ипак, нису мировале

ДОВОЈ, 8. СЕПТЕМБРА — На Сиколу се ни данас није могло. Киша је отежавала услове за рад. Бригаде, међутим, нису мировале. Кренули су на трасу у мјешовитим групама, да сбаве све оно што вријеме дозволи.

Тако су данас дуж цијеле трасе дејствовале групе састављене од бригадира из свих бригада. Радиле су сви за једног, један за све, за просјечан учинак који свима улази у коначан биланс.

Киша их не може зауставити. Данас је нема, али и да пада траса би се тресла од рада. Јуче по најјачем пљуску »10. октобар« из Ливна, истоварајући шљунак и туцаник, испунио је норму са 377,29 одсто. И остали нису много заостали: »Алме Вивода« 293,19, »Јозо Шурла« 243,46, »Акиф Шермет« 180,69, »Павле Цевец« 177,96 одсто. Бригадама »Милан Драгић« и »Јужнобанатски партизански одред«, учинак није обрачунао.

Б. Т.

СА ЧИЗМАМА И КАБАНИЦАМА НА ТРАСИ

Сваки минут драгоцјен

ЗАВИДОВИЋИ, 8. СЕПТЕМБРА

— Поново је само накратко био ведар дан у Завидовићима. Поподневна и ноћна киша престајала је и почињала да пада поново. Наквашена земља ни киша нису сметали бригадистима шесте смјене да јутрос рано крену на посао. Да наставе оно што је јуче или прије пет мјесеци започето. А започето је много. Већ сада се велики дио послова приводи крају. Продужују се метри и километри новог колосијека што као змија вијуга између босанских брда и долина. Јутрос се на радилиште пошло помало, у односу на претходне дане, неуобичајније. Умјесто ципела обучене су чизме. Бригадири су понијели и кабанице. Рекоше да ће им добро доћи ако их киша изненади. И изненадила их је. А од послова радило се на истоварању жељезничких прагова и туцаника. Копали су бригадири и канале за различите каблове без којих не може једна савремена пруга.

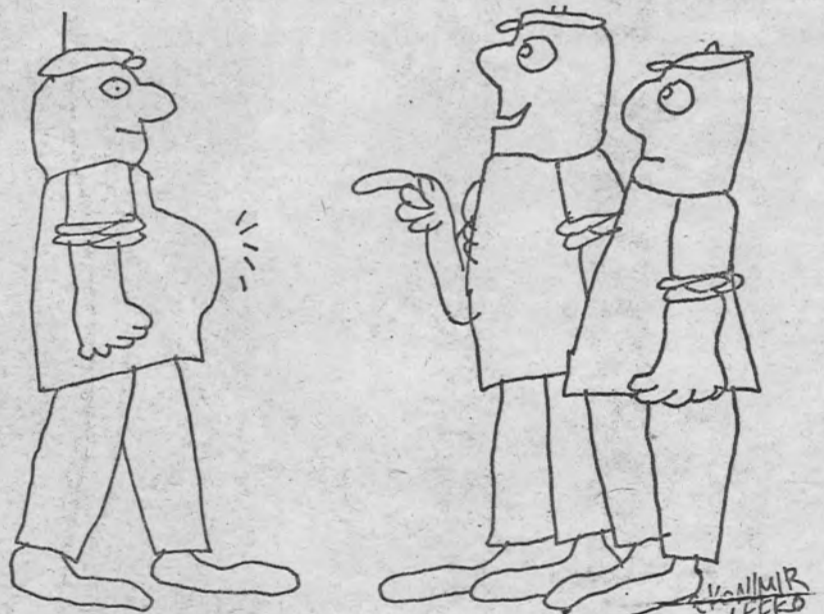
Бригадисти и радници грађевинских радних организација »Боснапутева« и »Елпоса« из Сарајева и »Приморја« из Ајдовшчине, немају готово ни тренутка одмора. Сваки минут је драгоцјен, други колосијек мора бити готов на вријеме.

И знајући за све то Бобану Станковићу из Олова, Милану Шибљанцу из Крања, Даници Вранићу из Сарајева и многим другим широм Југославије који се налазе на прузи Шамац — Сарајево не сметају ни блато ни тешке чизме као ни киша

која их знојаве затекне на неким од бројних послова. Тако је сваки дан и прије и после подне јер се на дијелу пруге од Маглаја до Завидовића, гдје раде бригадисти из овог насеља, ради готово нон-стоп.

И. КАЛКАН

ТРПЕЗАРИЈА

Изгледа да је бригадир Пера опет пребацио норму

У свакој општини радна акција

БЕОГРАД, 8. СЕПТЕМБРА (ТА-НЈУГ) — Већ идућег љета може се остварити идеја да свака општина организује омладинску радну акцију. Овај подухват зависи, у првом реду, од тога колико свака комуна понаособ буде уложила напора да својим младим становницима створи услове за организовање добровољних акција.

На сједници Председништва Сталне конференције градова Југославије, у расправи о даљем развоју социјалистичког самоуправљања у комуни, данас је рече-

но да омладинске радне акције имају не само друштвени него и велики економски значај.

Повезивање свих самоуправних субјеката у општини и даља демо-кратизација одлучивања — основни су правци уставног преображања комуна. Поред тога што су у посљедње вријеме постигнути добри резултати, не би се могло говорити о квалитативно новим односима у овим главним правцима борбе за општину, као истинску људску заједницу.

КАД НИСУ НА ТРАСИ

Замах друштвених активности

ЗАВИДОВИЋИ, 8. СЕПТЕМБРА — На Акцији готово и да нема слободног времена. Заправо и има га, али се до максимума користи за друштвене активности. Посла има за све. Одржавају се бригадна предавања, реде курсеви (изузетно посјећени), припремају се билтени, фото и зидне новине, раде се идеолошке и бригадне радио-емисије, бригадне вечери. Све то не смета ни обилата киша. Кад је она присутна бригадири се са љетне позорнице премјесте у просторије свог акцијашког клуба. И ту се, уз пјесму и гру, веселе. Тако је било и прекиноћ за вријеме двочасовне бригадне вечери ОРБ »Вељко Влаховић« из Загреба.

Тог истога дана емитоване су и три радио-емисије. Припремили су их бригадири из Зворника »Филип Кљајић Фићо« и »Дара Павловић« из Београда.

И. К.

NAŠ KOMENTAR

Zašto se prebacuju norme

Brigadir mjesec dana na akciji radi po normama po kojima radnik u OOUR-u treba da radi četrdeset godina da bi zaradio penziju

Pojedini ljudi s dozom nevjernice gledaju na rezultate rada koje brigadiri i brigadirke ostvaruju na omladinskim radnim akcijama, posebno na visoke, za njih nezamislive norme koje olako prebacuju mladi ljudi. Kada je, na primjer, svojevremeno objavljena kratka novinska vijest da su brigadiri na »Delibarskom pesku« ostvarili normu višu od 700 odsto, pojedinci su se zapitali kako je to moguće. Možda ova brojka i nije u potpunosti realna, možda nije dobro izračunata, ali ako je i približna — velika je.

Istina je: građevinske norme koje i dan danas važe u našim građevinskim poslovima, ustanovljene su još pedesetih godina, dakle onda kada je poratna mlada generacija gurala kolica sa drvenim točkom, a sada su, zna se, i kolica savremenija. No, neki stručnjaci iz ove oblasti govore ovako: ako bismo i korigovali pojedine koeficijente za normirane radnje, brigadirke ostvarene norme ne bi bile mnogo manje.

Radi se, dakle, o nečemu drugom. Komandant akcije »Šamac — Sarajevo 78« i zamjenik komandanta akcije »Palić« imaju jedno zanimljivo rezonovanje o ovome: Jedan brigadir uradi mnogo više na akciji nego

radnik u osnovnoj organizaciji udruženog rada. Oni takođe dodaju da se brigadiri čak i odgovornije ponašaju prema poslovima na brigadirskom gradilištu, nego kao radnici u osnovnim organizacijama udruženog rada. Ne što su radnici neodgovorni prema poslovima, već što su mladi brigadisti odgovorniji prilikom izvršavanja obaveza. Uz pjesmu, sa zajedničkim obilježjem — brigadirskom uniformom — i motivom da se obećano mora ispuniti (»... Mi smo svojoj opštini obećanje dali...« — pjesma kao zavjet) brigadiri svih šest sati (koliko je predviđeno da budu na trasi) efektivno rade. Produktivnost, kao ekonomska kategorija, tamo gdje ima dovoljno obezbijeđenih poslova, ispunjava se do maksimuma.

Ne treba, međutim, zaboraviti i jednu drugu činjenicu: brigadir radi mjesec dana po normama koje su predviđene za radnika koji treba da radi četrdeset godina kako bi došao do penzije. Ali, za taj mjesec dana on i daje maksimalno od sebe a radnik kada bi tako davao ne bi mogao izdržati tolike godine rada.

Brigadiri danas imaju i bolje uslove života i rada. Naselja omladinskih radnih brigada većinom su nova i sa

objektima koji su potrebni, kako za društvene aktivnosti tako i za zadovoljavanje najvitalnijih životnih interesa mlade generacije.

Na akcijama se, dalje, radaju idealisti. Mladi na svojim uniformama nose likove Ive Lole Ribara, ratnog omladinskog rukovodioca i mnogih drugih revolucionara. Osjećaj odgovornosti nije samo kod pojedinca, već kod cjeline — brigade, naselja omladinskih radnih brigada, akcije...

Postoji još jedna vrsta odgovornosti koja motiviše mlade ljude na akcijama da urade što više. Radi se o obećanju, zavjetu mladosti. Kada na primjer, brigadiri na ORA »Šamac — Sarajevo 78« ne bi prugu završili do roka koji su obećali, ne bi samo oni mogli pogledati jugoslovenskoj i svjetskoj javnosti u oči, već cjelokupna jugoslovenska mlada generacija. A to se sigurno neće desiti — pruga će biti gotova.

Olovkom i papirom se ne može izračunati vrijednost iskovanog drugarstva, bratstva i jedinstva i zajedništva mladih na akcijama. Ali, zato se zna i to da samo takva mladost može i postizati ovako velike rezultate i norme prebacivati.

Rajko ŽIVKOVIC

DOGOVORI

ŽEPČE, 8. SEPTEMBRA — Sinoć su održani sastanci osnovnih organizacija Saveza socijalističke omladine i Saveza komunista Radne zajednice Naselja Žepče.

Na oba ova dogovora razmatrani su najaktuelniji zadaci koje treba provesti u septembarskoj smjeni.
N. Ž.

VEĆE POEZIJE

ŽEPČE, 8. SEPTEMBRA — ORB »Bratska mesta« iz Hrastnika i porred kišnog vremena organizovala je sinoć večer poezije. Na ovoj uspješnoj večeri stih nastupili su mladi pjesnici iz svih brigada.

Brigadiri i brigadirke iz Sarajeva i Čačka priredili su takođe i disko-veče.

N. Ž.

ZANIMLJIVO PREDAVANJE

ŽEPČE, 8. SEPTEMBRA — Brigadiri ORB »Šesti slavonski korpus« održali su danas prije podne zanimljiv čas ideološko-političke nastave na temu: »Jugoslovensko-kineski odnosi i susret Hua Kuo Fenga i druga Tita. Predavač je bila Mira Busić, predsjednik Komisije za ideološko-političko osposobljavanje i marksističko obrazovanje iz ove brigade.

N. Ž.

KUHARI IZGUBILI OPKLADU

ŽEPČE, 8. SEPTEMBRA — Mada su prijetili da će dobro »zakuhati« čorbu, fudbalska ekipa kuhara Naselja Žepča moraće da za izgubljenu opkladu izabranom timu Štaba pripremiti — pečeno jagnje. Kuhari su dokazali da im više leže kulinarske nego fudbalske vještine pošto su od »štablja«, na dobro posjećenoj utakmici, pretrpjeli ubjedljiv poraz od 0:3.

Ova utakmica ujedno je i uvertira za fudbalsko prvenstvo Naselja koje počinje već u nedjelju.

N. Ž.

MALI FUDBAL

MEĐUBRIGADNE UTAKMICE

NEMILA, 8. SEPTEMBRA — Takmičenja unutar brigada u malom fudbalu su završena. Juče i danas odigrane su i prve utakmice između brigada. Evo rezultata: »Rade Končar« — »Milan Ilić Čiča« 1:1, »Savo Vujanović Žučo« — »Milan Ilić Čiča« 7:0, »Rade Končar« — »Kuzma Josifovski Pitu« 4:5, »Sedmi novembar« — »Kuzma Josifovski Pitu« 3:0.

Odigrana je i jedna ženska utakmica u odbojci, a sastale su se ekipe »Rade Končara« i »Sedmog novembra«. Pobjedile su igračice iz Banovića rezultatom 2:1. U toku su takmičenja u stonom tenisu, ali su brigadiri najveći interes pokazali za mali fudbal. Sve utakmice koje su do sada odigrane posmatrao je i veliki broj navijača.

M. Đ.

Rukometaš Sead Rustemović sa drugim iz Brigade Hakijom Berkovićem na trasi

Rukometaši na trasi

DOBOJ, 8. SEPTEMBRA — Brigada iz Klادنja »Akif Šeremet« živi tek godinu dana, a već se čeliči radnim pobjedama. Pripremajući se za dolazak na ORA »Šamac — Sarajevo 78« Brigada je veoma uspješno izvela nekoliko lokalnih akcija u kojima je stekla dragocjeno iskustvo, pa već u Naselju Doboj skreće pažnju disiplinovanom i samoprijegornim radom.

U sastavu Brigade su i članovi Rukometnog kluba Kladanj: Hasib Gurda, Ljubomir Gačić, Neđžad Mašić, Hajrudin Muhić, Mirsad Pra

šo, Sead Rustemović, Mevludin Halilović, Mehmed Rustemović, Jasmin Rustemović i Sulejman Zahirović. Talentovani rukometaši odložili su četiri susreta u takmičenju Republičke lige (Sjeverna grupa), spakovali opremu, došli na Akciju, preuzeli kolica, lopate i krampove, i sada, zajedno sa drugovima, ruše norme i biju bitku za udarničke bodove. Naravno, svaki slobodan trenutak koriste za trening kako bi dobru formu održali do početka oktobra.

B. TOMIĆ